

Sygn. akt V CZ 59/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa R. K.  
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej  
Zespołowi Szpitali Miejskich w C. i Skarbowi Państwa - Wojewodzie (...)  
o zapłatę,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym  
w Izbie Cywilnej w dniu 19 października 2016 r.,  
zażalenia strony pozwanej Skarbu Państwa Wojewody (...)  
na wyrok Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 26 kwietnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

**oddala zażalenie pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach  
postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym  
postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2016 r. Sąd Apelacyjny w (...), na skutek apelacji powoda R. K., uchylił wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 12 maja 2015 r. w części oddalającej powództwo w stosunku do pozwanego Skarbu Państwa – Wojewody (...) oraz orzekającej o kosztach postępowania i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania apelacyjnego. W uzasadnieniu wskazał, że Sąd Okręgowy nie rozpoznał istoty sprawy oddalił bowiem powództwo przyjmując za trafny podnoszony przez pozwanego Skarb Państwa – Wojewodę (...) zarzut przedawnienia roszczenia, podczas gdy zarzut ten nie był zasadny. Za konieczne przy ponownym rozpoznaniu sprawy uznał dokonanie przez Sąd pierwszej instancji oceny dowodu z zeznań powoda, czego Sąd ten zaniechał oraz rozważenie potrzeby dopuszczenia na podstawie art. 232 k.p.c. dowodów nie wskazanych przez powoda na okoliczność możliwych do osiągnięcia przez powoda zarobków, gdyby nie jego choroba, a po przeprowadzeniu postępowania dowodowego rozstrzygnięcie w jakiej wysokości jest uzasadnione dochodzone powództwo o rentę wyrównawczą uznane przez Sąd Okręgowy za „wykazane co do zasady”.

Wyrok Sądu Apelacyjnego zaskarżył zażaleniem pozwany kwestionując zasadność i potrzebę uchylenia wyroku Sądu Okręgowego. Podniósł, że Sąd pierwszej instancji, niezależnie od przyjęcia przedawnienia roszczeń, poczynił rozważania co do oceny merytorycznej zasadności zgłoszonych przez powoda roszczeń. Wniósł o uchylenie zaskarżonego w całości wyroku i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Oddalenie powództwa w następstwie bezpodstawnego przyjęcia, że w sprawie zachodzi przesłanka unicestwiająca roszczenie w postaci jego przedawnienia, przy jednoczesnym zaniechaniu zbadania materialnej podstawy żądania niewątpliwie stanowi nierozpoznanie istoty sprawy, co daje sądowi apelacyjnemu możliwość, uchylenia wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. Sąd Apelacyjny,

który w takiej sytuacji nie jest zobowiązany, a jedynie uprawniony do uchylenia zaskarżonego wyroku może zakończyć merytorycznie postępowanie, mimo że wyrok zapadł bez rozpoznania istoty sprawy. Podjęcie tego rodzaju decyzji procesowej nie może jednak prowadzić do naruszenia instancyjności postępowania przez zastąpienie sądu pierwszej instancji przez sąd apelacyjny. Taka decyzja będzie możliwa w sytuacji, gdy w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji przeprowadzone zostało postępowanie dowodowe na okoliczności związane z merytoryczną oceną żądania, które posłużyło sądowi do dokonania stosownych ustaleń faktycznych, zaś sąd oddalił powództwo z powodu przedawnienia dochodzonego pozwem roszczenia. W sprawie niniejszej wypadek taki jednakże nie zachodzi.

Nie można też uznać, wbrew stanowisku skarżącego, że Sąd Okręgowy, który ograniczył się do oceny żądania powoda jedynie co do zasady, zbadał materialną podstawę jego żądania zasądzenia renty.

Z tych względów wniesione zażalenie podlegało oddaleniu stosownie do art. 398<sup>14</sup> w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.